

NETW♀RKING

MED STORT

KARRIERE
NETVÆRKET

OPLEVELSES
NETVÆRKET

MOTIONS
NETVÆRKET

Kvinder skal droppe fordomme om hinanden og give hinanden et lift fremad. Sådan lyder budskabet fra tre forskellige netværk, hvor kvinder bakker hinanden op i karriere, oplevelser og motion.

AF CILLE LEWINSKY. FOTO: PETER NØRBY OG PRIVATE.

”

Du går ikke ud med en goodiebag i hånden eller drikker lyserød champagne. I det hele taget vil jeg ikke være med til lyserøde tiltag. Det her er hårdt arbejde

Eva Riedel, stifter af erhvervsnetværket Berlinske Businesskvinder, direktør i Disruptive Communications og stifter af værestedet Hellebro.

KARRIERE NETVÆRKET

”VI SKAL PROMOVERE HINANDEN”

Businesskvinder skal lære at bruge networking til at opdatere hinandens evner og anbefale hinanden videre.

Når kvinder kommer på toppen, tegner man et billede af en kvinde, der sidder i et treehouse og trækker rebstigen op efter sig. Kvinder er ikke gode til at hjælpe hinanden.

Sådan lyder det fra stifter af Berlingske Businesskvinder og mangeårig erhvervskvinde Eva Riedel. Gennem sine 20 år i finansverdenen har hun mærket på egen krop, hvordan kvinder bliver, når de får magt.

– Kvinder bliver ofte barske og mandligt dominerende i deres ledelsesstil, når de kommer til magt. For kvinder handler det om at komme frem i karrieren. Det er en overlevelsesstrategi. Det var først for fem år siden, hvor jeg fik en kvindelig topchef, som balancerede mellem den kvindelige og maskuline ledelsesstil, at jeg mødte en kvinde, jeg kunne benchmarke mig op imod. Jeg fik en rollemodel. Og det er meget vigtigere, end vi tror. Men det har ikke kun været en kvindelig rollemodel, Eva Riedel har manglet i sin karriere. Hun har også oplevet kønsdiskrimination i en finansverden, hvor flertallet er mænd.

– I starten af 00'erne var jeg ung, sprød og frisk og blev en dag kaldt ind til chefen, hvor jeg fik en advarsel, fordi der var en af de mandlige forvaltere i en investeringsafdeling, der havde indgivet en klage over, at når jeg gik igennem afdelingen, kunne han ikke performe. Det gik simpelthen ud over resultatet, så de bad de mig om at lade være med at gå der. Kan man forestille sig det omvendte? Desuden skal man som kvinde også kæmpe om de spændende opgaver, løbe hurtigere end mændene og stadig få 17-20% mindre i løn. Sådan er det bare. Det er vilkårene.

Kvinde er kvinde nærmest

I marts 2015 fik Eva Riedel nok. Hun lavede en konference om, hvad der sker, når kvinder får magt, og hvordan kvinder i fællesskab kan komme kønsdiskrimination til livs. Her mødte 130 erhvervskvinder op for at debattere, og det blev startskuddet til erhvervsnetværket Backroom to Boardroom, som har eksisteret de sidste to år.

– Vi skal få skrællet nogle af de ubevidste fordomme fra, som vi kvinder har over for hinanden og møde hinanden på en anden måde. Det øjeblik jeg interesserer mig for andre kvinder, lærer dem at kende, stoler på dem og bygger relationer til dem, kan jeg anbefale dem til jobs, sætte dem sammen med andre og promovere dem. Som mænd har gjort det de sidste 500 år, men som kvinder ikke gør åbent og direkte. Eva Riedel har selv oplevet, hvordan kvinderne fra Backroom to Boardroom har hjulpet hende. I 2015 stiftede hun Hellebro, et værested for unge mellem 18-29 år, og det kunne hun ikke have gjort uden kvindernes hjælp.

– De kunne gennem deres netværk hjælpe mig med funding, ideer og udvikling. Alle de forskellige måder, vi hver især kan byde ind med, har skabt Hellebro og gjort det til, hvad det er i dag. Nemlig et sted, som hjælper mere end 100 unge mennesker. For nogle måneder siden blev Eva Riedel kontaktet af Berlingske, og det blev starten på det større og bredere netværk, Berlingske Businesskvinder, der startede i februar

i år, og som allerede nu har 105 medlemmer. Navnet er nyt, men målet er det samme.

For Eva Riedel handler det om, at kvinder skal lære at hjælpe hinanden, og hun kalder derfor Berlingske Businesskvinder for ”et gensidigt forpligtende netværk”, hvor man kun skal være med, hvis man er nysgerrig, engageret og har lyst til at lære andre kvinder at kende og starte med at arbejde på en ny måde.

– Det her er ikke et blomsterbindingskursus. Du går ikke ud med en goodiebag i hånden eller drikker lyserød champagne. I det hele taget vil jeg ikke være med til lyserøde tiltag. Det her er hårdt arbejde. Der er forberedelse hver gang, der er en benhård agenda, og alt det sociale gør vi bagefter, men ikke til møderne.

– Vores fokus er på mangfoldighed og karriere. Uanset hvilken branche, man befinder sig i, er der meget tydelige fællesnævner i de udfordringer, vi kvinder møder. Der er et uforklarligt løngap i alle brancher. Det handler ikke om, at mænd og kvinder er ens, men lige. Derfor arbejder vi først med den økonomiske ulighed, for først når vi er lige der, kan vi snakke om alt det andet. Hvis kvinder ikke har nogen, de kan spejle sig i, eller et forum, hvor de finder ud af, at de ikke er de eneste, der oplever ulighed på arbejdsmarkedet, fortsætter det. Og vi kan ikke være bekendt, at yngre kvinder skal gå samme lange vej som os for at opnå lighed. Derfor må kvinder gribe i egen barm, vi kan ikke vente på, at andre gør det.

Marianne Z. Blicher er en af stifterne af Optimalia. Til daglig administrerende direktør hos Andersen&Nielsen A/S.

OPELVELSES
NETVÆRKET

”VI TØR MERE SAMMEN”

Gennem alt fra slædeture på Grønland til tæverking udfordrer kvinderne i Optimalia hinandens vovemod. Det har skabt et stærkt sammenhold, der har holdt i 25 år.

Gennem de sidste 25 år har oplevelsesnetværket Optimalia præsenteret dets 40 kvindelige medlemmer for usædvanlige, skræmmende, udfordrende og berigende oplevelser. Og når man spørger en af stifterne, Marianne Z. Blicher, hvilket arrangement der gennem tiden har været mest grænseoverskridende, mindes hun straks dengang, de skulle spille teater på Møn: – Vi ankom til et gammelt, nedlagt savværk på Møn. På alle træer hang en planche, hvor der stod ”Kvindeteater opført af pigegruppen Optimalia”. Vi fik et døgn til at lave fem forskellige stykker, der illustrerede et kvindeliv, og lave kostumer, der passede til. Der kom 100 mænboer og så os spille teater. Det var så grænseoverskridende. Sammen med fem veninder stiftede Marianne Z. Blicher i 1992 Optimalia. Efter studietiden savnede de alle leg og frihed og blev derfor enige om at lave et oplevelsesnetværk for kvinder.

– Det her er et legenetværk. Vi får lov til at prøve mange ting som eksempelvis at spille undervandsrugby, twerke eller afstøbe vores bryster. Det gør man ikke en normal tirsdag aften. Hvor skulle jeg gå hen, hvis jeg ville prøve det? Vi har skabt et forum til den slags. Mange ting kan man ikke prøve på et AOF kursus. Og

Blødgjort i Islands laguner.

På eventyr i Kappadokien i Tyrkiet.

Rafting i Monte Rosa i Italien.

Træklatring i Valby i København.

det står også i vores vedtægter, at ”det er Optimalias formål at udvide og udfordre det enkelte medlems personlige formåen”.

Det allerførste, de fem veninder gjorde, var at stifte en bestyrelse og lave nogle klare og strikse vedtægter for netværket.

– Vi vidste allerede dengang, at hvis denne her klub skulle lykkes, skulle folk være committed, og det er de kun, hvis de betaler, før de er med, arrangementerne ligger fast, og der er nok kvinder til, at der kan være et frafald. Derfor gik vi meget op i at have det formelle på plads, før vi gik i gang. Jeg har hørt om flere kvindenetværk, hvor de går i biografen eller i teatret, men hvor de er for få og derfor ikke kan opnå høj nok kvalitet. Men vi har rigtig høj kvalitet.

Mere end 250 oplevelser

Det koster 1.800 kroner om året at være medlem af Optimalia. Og der er ti faste arrangementer om året, en weekendtur samt en udlandsrejse en gang hvert tredje år. De har eksempelvis været på slædetur på Grønland, badet i varme kilde på Island, danset i Tyrkiet og har allerede planlagt, at de næste år skal køre med rensdyr i Lapland.

I Optimalias lange levetid er der aldrig blevet flyttet en dato eller aflyst et arrangement. Det betyder, at det er blevet til mere end 250 arrangementer gennem tiden. Ifølge Marianne Z. Blicher har det gjort Optimalia til et stærkt og trygt netværk for medlemmerne.

– Vi tør mere sammen, og vi er åbne over for hinanden, fordi vi har været på så mange ture sammen. Det er de færreste veninder, man har været 4-5 dage på tur med. Vi har snakket om mange flere ting, vi er gode til at hjælpe hinanden – også gennem livskriser. Og selvom vi ikke alle er tætte veninder, står vi alligevel op for hinanden. Det er det, der giver sådan et specielt sammenhold.

– Vi er ikke så gode til at bruge hinanden professionelt, men det er heller ikke meningen med Optimalia. Det er meningen, at alle udvikler sig både psykisk og fysisk. Når vi eksempelvis bestiger bjerge, har nogle højdeskræk, eller hvis vi rider, er nogle bange for heste, men vi hjælper altid hinanden. Hvis man selv er stærk i noget, hjælper man dem, der ikke er. Det er sådan en stærk dynamik, der gør, at vi alle har overskredet grænser gennem tiden.

Hvis man spørger Marianne Z. Blicher om Optimalias fremtid, ser den lys ud. Der kommer hele tiden nye ting, klubbens kvinder kan prøve af. Dog erkender hun, at det godt kan mærkes, at Optimalia ikke længere består af 20-årige kvinder, som da de startede i 1992:

– I gamle dage var det meget nemt at få særligt mandlige foredragsholdere til at komme ud og holde foredrag, når vi sagde, at vi sad 40 unge kvinder. Der mister vi lidt nu. Men tit synes de alligevel, at det er sjovt, griner hun.

Stella Andersen (t.h.), er formand for "Seje Sild Cykler" - og landinspektør/GIS-udvikler. Sofie Sylvest Nielsen (t.v.), kom med for 2,5 år siden og arbejder som Clinical Research Associate.

Med nysmurte racercykler og lyserødt cykel-tøj, er kvinderne fra Seje Sild Cykler hver mandag klar til at køre stærkt. Ud på de danske landeveje og bare nyde naturen, den friske luft og det kvindelige selskab. For Seje Sild Cykler er Danmarks første cykelklub

kun for kvinder. Siden 2003 har de kæmpet for at få kvinder med i cykelsporten og er i dag en klub med i alt 50 medlemmer i alderen 24-60 år.

– Jeg kom til at cykle på grund af ideen om at få flere kvinder ud at cykle. Spørgsmålet var dengang, hvordan man fik kvinder til at købe en racercykel. Det er ikke et problem længere, fortæller formanden for Seje Sild Cykler, Stella Andersen.

Hun var en af de første Seje Sild og har været med helt fra begyndelsen. Dengang, hvor cykling var en "mandesport" og mange kvinder aldrig havde siddet på en racercykel.

– Det var ikke synliggjort, at cykling var noget for kvinder. Mange kvinder turde ikke at cykle med mændene. For det specielle ved cykling er, at alle møder op på cyklen, tager afsted og kører to og to, og hvis man ikke kan følge med, falder man let fra og bliver glemt. Der er kulturen i motionscykling.

Derfor ville Seje Sild Cykler skabe en klub kun for kvinder, hvor kvinder ikke behøvede at være ekspert i cykling, så længe de bare havde lysten og motivationen til at blive bedre.

– Man behøver ikke at være verdensmester for at være med. Vi skal nok lære folk teknikken, men man skal gerne kende til klikpedaler, og hvordan man kører på en racercykel. Men Seje Sild er også et træningsfællesskab, hvor vi har det hyggeligt og snakker sammen.

Også en snakkeklub

Det er Sofie Sylvest Nielsen enig i. Hun startede i Seje Sild Cykler for 2,5 år siden, fordi hun havde cyklet med sine venner, men gerne ville lidt mere med cyklingen.

– Det er fedt at komme et sted med de samme mennesker, hvor der er et fællesskab, og jeg både lærer om taktik og teknik af de erfarne ryttere. Det stærke sammenhold betyder også, at jeg har lyst til at komme igen. Jeg

MOTIONS
NETVÆRKET

"VI KØRER PÅ RACERCYKLER FOR AT KØRE STÆRKT"

Seje Sild Cykler er et træningsfællesskab for kvinder, der gerne vil cykle stærkt – men det handler også om mere end det.

tager til træning, fordi jeg ved, at jeg skal snakke i et par timer, griner hun. Seje Sild Cykler cykler mellem 40 og 55 km pr. gang, lidt kortere i starten af sæsonen, så alle kan følge med, fortæller Sofie Sylvest Nielsen. Oftest kører Sildene nord for København, men tager også på ture til Sverige eller Odsherred, hvor der også er plads til andet end kun at cykle.

– Det giver mig noget følelsesmæssigt at være med i Seje Sild. For man oplever virkelig at blive glad, hvis man kommer først over stregen, og forskrækket, hvis der pludselig er en hård opbremsning. Der sker altid uforudsigelige ting, der gør, at det aldrig er kedeligt at cykle.

– Men det er også et sted, hvor jeg kan få lov til at nørde lidt. Jeg er ikke den bedste til eksempelvis gear, men det er fedt at være med i den der stemning: hold kæft, hun har fået en ny cykel, hvilken model er det mon... og så har jeg selvfølgelig også fået nogle gode venner ud af det.

Et træningsfællesskab

Siden Seje Sild Cykler startede i 2003, er der sket meget med kvindecykling herhjemme. Der er dels kommet flere cykelklubber for kvinder, men der er også kommet spinning i fitnesscentre, som i den grad kan mærkes i Seje Sild Cykler.

– Når kvinder skal vælge i mellem alle de tilbud, der findes i fitnesscentre og i

de andre klubber, skal de kunne finde det, der passer til deres niveau. Derfor vil vi gerne tegne det billede af os selv, at vi kører på racercykler for at køre stærkt. Vi ligger os op ad licenscykelklubbens (*eliteryttere, red.*) traditioner. Træningerne er målrettet, og man lærer nogle af de teknikker, når man ligger i læ bag hinanden og udnytter hinandens kræfter til en stærkere fællesfart. Vores fokus er på teknik, men også på at skabe et godt træningsfællesskab. Man kan nemt føle sig alene, når man cykler på landevejene, men med Seje Sild er man sammen med andre. Det gør træningen sjovere, hyggeligere og er også grunden til, at vi stadig eksisterer. For vi har plads til andet end bare at køre stærk.

